

de wambertin, nrăjitări mi kofetări, mi ordonă să
le puc în o kătie mi să le dăkă în kamera lăi.

Bală se sfârși, kând voi să pleye Ermel il lă
do bray, il dăsse la dănsă în kameră mi i arăte kătia,

— Bine, zise Pașl, dar kăm s'o dăk.

— N'ai trăsăre ?

— Trăsăre găsesc; dar kăm să dăk kătia pînă
la trăsăre; m'anoī eī a sənăr, zise Pașl.

— Ţn dăblă săne nă strikă niyī odată; voesk
să bea mi să mănînce în sînălatea mea; stădengil
săncează tot-d'asna de doă orī kîndaă okasîsnea, în
previziunea zileloră kând nă voră avea să sănceze;
— dar stăi kă regălez că; — mantăoa ayeasta mare
a mea, te 'năsmorī în ea mi eī kătia ne de săbt,
nă te va vedea nimenī.

În adevăr eī făkăre ast-fel; — dar kătia era
mare; — kă toate ayeasta Pașl o askănsă kăm năte,
mi koborîndăse ne skara de din dos, se şrkă în fia-
kăreă ne kare i'l adăsece servitoră lăi Ermel.

Kând se 'ntoarse akasă, eī îi deştentă ne togyī
mi ne toate le întinse o masă improvizată, mi des-
făşăre ne masă la okiī lor inkăntăgyī, proviziunile ce
adăsece Pașl kare, de mi sənase odată, mai săur inkă
odată kă amiçii lăi, mi băă în sînălatea lăi Ermel.

IV.

SBORUL PASARELELORU.

În o zi Ernestina pretekstă că vrea să se dăcă la o mătășă.

Ha! se dăsesse să facă o vizită unei române care ajansesse de cărând în Paris.

— Ernestino, îi zise Vasilake, imi pare că kănosk ne mătășă ta, ea are favorite.

Ernestina își punea palaria țikând.

— Ernestino, îi zise Vasilake, mă tem că mătășă ta să nu aibă mătășii.

— Ba! esti nebun mă întorc neste o oră.

— Lângă o să fie acea oră, zise Vasilake, apoi ridicând umerii: dăte, adlogă el; — o strânse de mână și-i deskise mâna.

Ea îl sârăcă și plecă.

Când se întoarse Ha! akassă, totu! craș retrănu în kamera loră, Olimpia era singură. El așzi un sgomot în kamera d'alături.

— Dar ce e acolo? întrebă el.

— Nimik, răspunse Olimpia; Vasilake își sdrobemte săvenirele sfărâmând mobilile.

— Ce Ernestina nu s'a întors?

— Ernestina a sbrat, răspunse Olimpia oftând.

Pașl privi pe Olimpia, ea se gîndea; Pașl avu o presimțire.

— A închenat pînzarelele sîb zboare, zisse el kî regret. — Olimpio, uitî kî în zioa kînd vei voi, ewî liberu, mi eș nu voiș sfîrșma nimik.

— O eș nu voiș sbîra inkî, resnîse ea atrî-gîndî' la dînsa, mi sîrîtîndî'.

Vasilake intrî în kamera lorș. Île figîra lî se inkîrsta o espresîne de dîrere așia de adevrîrî, inkî lî Pașl i se strînse inima; el lî minî lî Vasilake în a lî,

— A plekat; zisse Vasilake kî xî ofat kare semîna xî sîsuin.

— Bine ea zîca kî se va 'ntoarce.

— Ba! kînd pleakî ea e nentrî tînu mîlt; zisse Vasilake; 'mî a skris.

— Mare delikatețî din parte'î; mi ce 'uî sîrne?

— Îine, çitemî.

Pașl çiti:

„Amîce,

„Dîkîndîmî la mîxîia mea, am întîlnît pe ban ker; — el n'a fîkît salimentî; — mî-a nronș sî'mî skimbe lemîlî mobileî de akajî în nalis-sandrî; nu am nîstî se resist nalissandrîlî; mî-a maî nronș mi xî kawemîr de Indiî; îngelegî kî nu nîteam refîsa kawemîrîlî; ar fi fost o înnoli-tețî de kare Indieniî s'ar fi nîstî ofensa, mi l-am îrmî.

„Nu te sînîra mi nu te înrîsta amîce, voiș re venî kîçî tî ewî singîrîl meș amor.

„A revedere; nîstreazî îskrîrîle mele kare sînt la tîne, le voiș regîsi kînd mî voiș întoarce a-kolo la kîntecî mi la amor.

„Kând veî avea timp, treci ne la xliğa Breda
„Nr. . . sã mã vezi. A ta Ernestinã.“

— Cine ții-a adãs skrisoarea? îl întrebã Pașl.

— Țn komisionar; — am strãns toate lãkrãrile
ei mi i le-am dat sã i le dăkã.

O Ernestino, Ernestino; — mi Vasilake iui as-
kãnse kãndl în mãini mi închen a nlunge kã sãsnin.

— Kãm o iãbeute, mærmærg Olimnia nrivind
ne Pașl.

— Aldi Vasilake; fã-ți inimã amice; ea va reveni

— O kãm se agãuase inima mea de dãnșã. Ba
s'a dãs; mi Vasilake arãdikã kãndl, iui sterse oki,
mi sãrãsc. Fie, zisse el, o iãbeam; — o vissele
mele, o amorãrile melle, inima mea e în doliș de
voi, ea va reveni.

Vasilake mãi oftã odatã.

Anoî intrarã Denville kã Jãlieta.

Jãlieta nrivi ne Olimnia.

Vasilake kãzã ne ȝn fotoliș, iui rezemã frãntea
de mãnã, mi wezã absorbit în o dãrere mãtã.

— Ea a plekat, zisse Denville la ȝreke a lãi Pașl,
a închenã sborkl; mãine noate va fi rãndãl astia.

— Saș al astei, zisse Pașl arãtãnd ne Olimnia.

Ei netrekãrã o scarã tristã; Vasilake nã zisse
zece vorbe.

*

*

*

Peste kãteva ziile Vasilake fã mãi kalm; nãgin
kã nãgin veselia lãi revenea; întristarea se eksalase
în lãkrãmile ce vãrsase.

*

*

*

Era rîndul Jălietei. Denville plecase la kars Jălieta se grăbi să iasă.

— Unde mergi Jălieto?

— Mă dăk să iaș nișel aer.

— Kănosk aerul ăcesta, zise Olimnia, seamănă kă al Ernestinei.

— Ță vii Olimnio? întrebă Jălieta.

— Nă, eă mai rîmîiă; il izbesk înkă.

Vasilake mi Șăsl le privea în țăhere mi askolta konversățiunea loră.

— Sermană Denville, zise Vasilake.

— De ăe? Eă mă întork, resănse Jălieta.

— Kăm s'a întors Ernestina, observă Șăsl.

Jălieta strănse mîna lăi Șăsl mi a lăi Vasilake mi sărătă ne Olimnia.

— La revedere, zise Jălieta.

-- Kînd o fi timpăl frămos.

— La primă-vară.

Olimnia se năse ne grîndărl.

— Kredcam kă va medea mai mălt Jălieta, zise ea; — a șneriat'o sărăăia; — nrrr! ăe frig e aiăi.

Kînd se întoarse Denville mi îi grăsi ne țouă a dănaăi întrebă unde e Jălieta.

Vasilake il lăz în brăge. Denville îngelese, se renezi în kamera ei; — fereastră era deskiă.

— O de ăe nă aăi înkăiat șma, strigă el, aăi lăsat de mî-a săgit fericiirea; ei bine; a revedere Jălieto!

„Ші Denville кѣзз не кананеа, іакрѣmile кѣраѣ
лѣкѣте не фігѣра лѣі калмѣ ші палідѣ

Пасл анлекѣ канѣл не пент, се гѣнді кѣ рѣндѣл
сѣѣ ера сѣ vie.

— О Јѣліето! Јѣліето! нѣ кредеам кѣ веі сбѣра
аша кѣрѣнд, zisse Denville, dar veі reveni. Ынде
made ea? іntrebѣ не Olimpia.

— Іn зліга Blanche Nr. resnѣnse Olimpia.

Denville лѣз о коалѣ де хѣrtie ші skrise.

„Adio Јѣліето, adio сѣsletѣл меѣ; а revedere Јѣ-
„ліето; а revedere amorѣл меѣ; — кѣнд веі воі сѣ
„маі гѣstѣ дін нѣіnea bine-кѣvѣntatѣ а veseliѣ ші
„dін ferіcіrile јѣnegeѣ, adѣ'uі aminte de mine, мѣ
„veі гѣssi кѣнд веі voi. Al тѣѣ.“

El сѣкѣ зн пакет де toate обіектеle еі, кемѣ
зн комісіонар іі dedѣ пакетѣл ші білетѣл ші-І Іn-
сѣгѣчінѣ сѣ і le dѣкѣ.

Аноі кѣзз іар не кананеа.

*

*

*

Песте кѣте-ва zile ера ші Denville калм, тѣі-ші
rekѣstiga veselia.

*

*

*

Ера рѣндѣл Olimpie.

— Astѣzѣ мѣ dѣк ші еѣ пѣнѣ ла о амикѣ кѣл
veі сѣ тѣ ла kolegiѣ; — zisse ea лѣі Пасл.

— Аа! — resnѣnse ачеста.

— О dar еѣ мѣ'ntork.

— Aa !

Uii Pașl își năseșe kanăș în mână; — o lakrimă tăcută miră în lângă obraziloră își mi i se onri ne baze.

— O ! nu kredeam să mai am lakrămă; — zise el.

Olimnia îl privi cu melankolie.

— Ba, — zise ea: — se va konsola ka Vasilake... ka Denville; — ș'aoi, dak'ar mai fi ceva aci; — dar nu mai e nimic; — mi nu mai poțică trăi cu sursă.

Olimnia voi să'ncheapă a kanta, dar notele i se onriră în git, mi încheuș a sursina; — ea alergă mi se arănkă în brățele își Pașl.

— Pașl ! — Pașl ! — mă voiș reintoarce; — voiș reveni; — kău te izbesc.

— Mă izbesc, mi te dău; — îl respunse el desfăkînd-se binișor de brățele ei, mi resningînd'o închet.

— O Pașl ! o izbiciți meș ! — nu vezî țu kă s'a sfărșit tot, nu vezî țu kă nu mai mînkăm de kă kăte o dată din azard, nu vezî țu kă e un ger oribil, kă nu e un kărbăne în chenșme, mi kă tremăr, nu vezî țu kă sînt în xăine de vară, mi kă mi ele s'a sfărșit.

— O da; — 'uî-e foame, 'uî-e frig; — amoră meș nu te mai înkăzeme, — ei bine! adăogă el kă un oftat lângă mi dăreror, — ei bine ! — adio Olimniol

Uii Pașl întinse mîna; — mîna își ardea mi tremăra; — Olimnia o lă în a ei mi o năse ne inimă.

— O ce dălcă e, ce bine e de a fi izbită ama;
— Dămnezele.

— Dăte; — Olimnio; — dăte; — îi zisse Pașl;
— de va mai trece puțin nu voiș mai avea kă-
ragișă să te las să nleci

Și Pașl îi deskise șua.

Ea se mai arănkă o dată în brățele lui și s-
răte mi se renezi ne șue.

— Adio Olimnio; — îi strigară Vasilake și
Denville din kamera cea-laltă.

— A revedere le răspunse ea.

Ei intrară în kamera lui Pașl.

— Ei bine; — e rândul tău să sferi șurmăne
amik; — îi zise Denville strângându-i mâinile.

— Vezi tu; — zise Vasilake: — femeele acestea
sunt ca naserele, ele nu medă nici o dată ne a-
ceeași ramură.

— O de ce nu ai intrat mai kărind; — poate
voi ai fi ținut'o; — nu ai fi lăsat'o să nlece.

Și Pașl sâsnină.

— Ba! — kă ele; — răspunse Vasilake; —
cel mai bun mijloc e kând voeskă să sboare să le
deskizi șua; — ama tot se mai întorkă la kăibă
cel vekîș; — aidi; — kăragiș; — adău aminte kă
euși om; — la kolegiș.

Pașl se skăle fără a se gândi ce face își lă
nălrăia mi plecă kă amicăi lui.

În zioa aceea el nici nu uită ce se netreacă
la kolegiș, nici la kărs.

Kând se întoarse akasă mi văză kamera lui
goală, kând văză lokul unde medea ea neokănat,
și anăkă o ntristare de acele teribile mi tăkăte
kare întră n iuima omăși mi 'l-o anăș,

— O Olimnio frămoeasa mea filomelz; — de
ce te-ai dăș 1x?

— Țe trist e aci akəm; — zisse Vasilake.

La nrînz Pașl nriimi o skrisoare; — el o des-
kise mi ȳeti.

„Isbitel meș Pașl.

„Englessl meș a 'nvȳat Francozemte, dar 'mī
„e xrit. — O kȳt te-am isbit ne tine noetikəl meș
„Boem; — sȳrȳtȳ skrisoarea aȳeasta mi vȳi gȳssi
„trȳsȳrele a zȳȳe mīl de sȳrȳtȳrī denȳse de mine
„ka sȳ ajȳngȳ la tine; — ȳe xȳtȳ 'mī-e aȳeastȳ
„atmosferȳ de bogȳȳie, ȳe tristȳ 'mī narc onȳlengȳ
„fȳȳtȳ tine; — vȳiș reveni Pașl; — vȳiș reveni
„kȳȳi te isbesk mi 'nnȳbȳmesk aci.

Olimnia.“

Pașl sȳrȳtȳ skrisoarea, o lakrimȳ kȳrse la lo-
kəl xnde o sȳrȳtȳ; — o ȳinȳ kȳte-va momente în
mȳnȳ, o mȳi reviti o datȳ, mȳi denȳse ne dȳnsȳ o
lakrimȳ mi o sȳrȳtare mi o 'nkȳe în skrin.

— O! Olimnio! Olimnio!

Și Pașl rȳmase ne gȳndȳrī.

V.

Revenirea timpilor buni.

Stădengii noutri se obișnuiseră cu miseria.

Ei se legaseră atât de mult cu alții în kit, cei-lalți kamarazi ai loră îi numiseră „cei trei Măsketari.”

În adevăr era ceva frumos mi nobil, acei tineri nini de viitor, de speranță, mi de jăneț, trăind ca trei frați, împărțind între dănuși avere, miserie, săfărâș, fericiți, întristări, bășări; — având avelleamă simțimente, avelleamă aspirațiuni, avelleamă gândiri; — nedisputându-se nici un moment, necontestându-și nimic unul altui, trăind zi cu zi din stădiș mi privășni, înșurajându-se unul ne altui, mi fie-kare adăogând energia celui-lalt; — tot d'asna imurexă, tot d'asna nedespărțind, mi fermi de acea kamaraderie sinceră, de acea amicitie leală, devotă, capabilă de abnegațiunile cele mai mărinoase.

Era ceva frumos mi nobil văzând acele trei personalități făcând o unitate de idei, de cășetări, mi de simțimente, fără jalozie, fără invidie, fără rea voință din partea vre unui din ei.

Ei trăiră miseria trei luni, dar o miserie ori-

bilz, şna din avele mizeriî kare seakz tot îmre-jârşl eî, mi nş lassz omşlşî niqî o şme de skşnare.

— O! mizerie afşrisitş; — zîcea Paşl; — noi te-am deslis nrea mşlt, mi tş îgî resbşnî; — tş ne-aî gonit femeele adikş amorşl, bşkşriele, mi kş-ragixl nostrş; mi kşrtazanş bştrşnş mi skidoalş, aî rşmas singşrş între noi treî, ka sş rşzî kş xoxot de jşneşş noastră.

— O mizerie blestematş; — zîcea Vasilake; — tş krezi sş ne doborî; — eî bine nş; noi îgî vomş rezista; — şite: nş vezî tş, noi rşdemş de tine; — a fost şn moment în kare ne-aî sfşşiat sşşletşl; — kşnd a nlekat ele; — akşm te bravşmş, ne jşkşmş kş tine, mi tş nş veî abate jşneşş noastră.

— O snektrş infam! — zîcea Denville: — sşrş-şie strenşşitş, eş te nşlmşesk ka sş'şî arşl kş tot sşnt tare în kontra ta; tş 'mî-aî rşnt inima gonişd ne Jşlieta, dar ea va revenî, mi eş îgî voiş rşde în nas.

Dar miseria şmedea; — eî îî nşşcea aşea mal-tratare a jşnilorş neîngrijaşî, mi îmî alese lokş-ingş între dînşîl.

Trekşrş ast-fel treî lşnî; — termenşl auarta-mentşlş se îmşlinise de şinqş-sşre-zeye zile mi în toate zilele pronrietarşlş trimetea ne nortar la stşdenşî sş le şearş nşvele.

— Sşşne'î kş sşntemş sşnştomş, mi fş'î kom-plimente mşlte din partea noastră; rşşnşndea Paşl.

Portarşl sşrşdea.

— Nşvele? — zîcea Vasilake; sşşne'î kş Sşltanşl trşewte, kş prodşktele Romşnieî se eksnortş tot kşm ştie, mi kş Parisşl e tot la lokşl lşî.

Portarşl iar sşrşdea.

— Năvele? — ȧrmă Denville; snăne'ŭ kă sânt doxă lănl de kănd a sbărat năzărelele noastre din kolivie, ŭi nă s'a măi întors.

Portarəl rădea.

— Xe! xe! — nă ast-fel de năvele Domniloră; — nă.

— Alt-fel de năvele? — zicea Vasilake; — snăne'ŭ kă vomă deskide în adins ȧn jărnal ka s'ŭ satisfăcemă setea de năvele.

— Aw Domniloră; — resnăndea portarəl; — întrebămă de

— A; — de, — de ȧe? — întreba Pașl.

În stăruit portarəl pronănga kăvântəl fatal; — banŭ.

— Ȭăă! ȧe refren ȧrăȧios; — resnăndea Vasilake; — nă nogŭ s'ŭl măi skimbŭ, a ajăns monoton amikəl meă.

— Ș'anoŭ nă ŭtiŭ; — ȧrma Denville
„ăărəl e o kimeră.”

— Ăărəl da; — dar biletele de bankă? — întreba portarəl.

Pașl kănta.

Ayez toujours du papier dans vos poches

On ne sait pas ce qui peut arriver.

— Ăărŭl akăma nă; — dakă ăărəl e o kimeră, dar ȧărtiele de bankă ȧe trebăe s'ŭ fie, năăă — ele sântă soioase.

Și dăpă o sărmă de glăme de generală ăvesta portarəl kare era ȧn om băn, ŭi kare kăntă adese bakșimărŭ de la stădengŭ, eșă răzând; — dar la treŭ hată zile se re'ntorăea, ŭi la treŭ nată zile stădengŭ inventăă alte glăme ka s'ŭ skăne de dănsəl.

În o zi era ȧn ger oribil; — Pașl înfăăărat

În o planșă la fereastră, și 'n nișoare, cărăda un rozar ce adăsese Olimpia, și kare se vesteja.

— Sărman floare; — zicea el; — ingrata te apărșit ka și ne mine, și s'a dăș; — ea ne-apărșit; ți mori trist, și eș sâsnin de ea; — kəm ornaț ți grăgiosș'i kăp blond; — 'uț adăvî aminte kəm ne sârșta, kəm ne mîngîia, kəm ne kînta kə vocea cî de filomelă rătăcită, și kəm îi sîrșdeamș ți kə floarea ta, și eș kə amorul meș; — ingrata ne-a șîtat, și akəm amș rîmasș singurî sî ne adăchemș aminte de dînsa și sî o regretămș; — O Olimpio! Olimpio! — Kînd ai plekat, aveaș lakrimi în oki, și sâsninul în nent; — kînd te-ai dăș mî isbeaș; — și kə toate avestea te-ai dăș; — și'mî-e șrîț, și'mî-e frig, fîră tine.

Denville kăkat în pat se akoperise kə planșma ne de asșnra kășlăș, și înșerka sî doarmă ka sî înșele frigul.

Vassilake se plimba înfîșurat în altă planșă, n'în kameră reșede, ka sî se'nkăzeaskă.

Portarul intră.

Stădengii gîndeaș kă vine la banî și rîmaseră înlemniț.

Dar el adăcea o skrisoare astă dată. — Ea era nentă Denville.

— Denville; — Eșgeniș; — Mă! Denville zisse Pașl, skoală, o skrisoare nentă tine.

Baa! — zise Denville sîrînd în sâș, și anșkînd skrisoarea kə aviditate; o desneșlăși în o sekîndă.

— Xăînele strigă el; — xăînele iste se alerg la banker.

Vasilake sîrî ne xăîne și 'ile nșse kə grîmada în pată.

Pe kînd Denville se'nbrîka, se şrkî şi por-
tîreasa.

— E zioa skrisoriloră zise ea intrînd; — pen-
trî D-nî Paşl.

Paşl înxîrî skrisoarea, şi înçenî a çiti.

„Îrca îsbite nepoate

„Maî întîi çerçetîmă kî skîmpîrate desne sî-
„pîratea dîmitale.

— Da, da, kînosk înçenîtal avesta, frasa sakre-
mentalî: ka fiindă aşa dîpî kîm doreste sîsîetîlî
nostrî se ne bîkîrîm foarte. — zisse Paşl; — dar
nî'mî trebîeste ayeasta. — A! O! çineçîmî kî le-
şîn, kredîtal, Mesîea astentatî, xaiînele, xaiînele îste
renede

Şî el se asvîrî ne paltonî al kîrî Denville
îmbrîkasserî o mînikî.

— Mî-a venit kredîtal dî'mî îste xaiînele sî mî
dîk la bankîer.

— Dar eă? — şî mie 'mî'a venit kredîtal.

— Eă amă sî îeaă maî mîlt; — strîga Paşlî
trîgînd de o pîlpînz a paltonîlî.

— Eă am pîiimit întîi; — strîga Denville trî-
gînd de mînikî; — ş'anoî sînt jîmpîrate îmbrîkatî.

— Tatî! — mamî! — strîga fata portîrîlî; —
o skrisoare pentrî D-nî Vassîlake.

Vassîlake se rencî ne skîrî; — în doş saltîrî
el fî lîngî komîsonar, îsîmîçî skrisoarea din mîînî
şî alergî iar sîsî.

— Domnîle, — Domnîle, — strîgî komîsonarîl,
e treîzeçî mî doş soldî; — çîne le nîteste?

Vassîlake se onrî; — strîgî portîrîl, î zisse se
nîteaskî, şî neavînd naçîençî a se şrîka nînz sîs,
stîrî 'n mîjlokîl skîrî şî dîssîgîlî skrisoarea.

El era gol, nămaî kă o kămash skărtă mî'nfă-
șărat în planșmă; — planșma se desfășură, dar el
nă bîgă de seamă; — uitea.

O damă se kobora de la etagiul al 3-a, vîzînd
pe Vasilake kă planșma atîrnată de un șmer, în mijlo-
cul skărei așă kăm era, ea arănkă un ținut se'n-
toarse renede mi se șrkă 'nnanoî.

Vasilake rădikă okîi se vază cine a ținut mi
vîză dama kare fșgea.

— A! ne semne kă dama așeea 'mîia șitat șm-
brela, mi 'mî-a adăș aminte, s'a 'ntors s'o ica; — imî
zisse clă.

Dar la kăteva trepte ea nă maî nășă ničî a'mî țin-
ne răsă, ničî a maî fșgi, se onri'n un koly askănsă
de Vasilake, mî'nșenă a răde kă xoxot.

— A! — ne semne kă nă e șmbrela, zise Va-
silake distrat nrin ținrea skrisoreî mi imăacient de
a nă vedea înkă nasagiul baniloră; — e alt șeva; —
fie, are voce dășce mi fșmoașă.

Atăncî el dedă kă okîi ne nasagiul fericită, a-
rănkă mi el un ținăt mi înșenă a alerga ne skară
șșș; — planșma atîrnată de șmăr kăză, el ničî
nă bîgă de seamă.

Dama fșgea înainte el dănp damă; — înșfășuit
înekată de răs, ea se așeză pe o treaptă, Vasilake
kare o șrma de anroane dedă neste dănsa se'mue-
dekă, kăză, mi merse de aroșogolitele ne skară,
ka ză se onreaskă el se akășă de ea mi o tără dă-
np dănsăl nînz joșă.

— Drakăl să te ica; — zisse dama șănpărată skă-
lîndăse, estî skăpat din o kasă de nebănî; — 'mî am
nrăpădit mîna mi kotă.

— Aoleo kănăl meș; — 'mî am șnart kănăl; — stri-

gъ Vassilake; — mi timnъl kare'l am perdst; — iar-
tъmъ Doamnъ.

Ми el se renezi iar de a fъga ne skarъ; — astъ
datъ dama il ъrma inuet jъmъtate sneriatъ, jъmъ-
tate kъrioasъ mi rъzъnd inkъ din timn in timn de
sчena bърleskъ kare se'ntъmnlase.

Хаінеle, хаінеle; — strigъ Vasilake renezindъse
ne ѡшъ.

Kъnd intrъ, el gъssi ne Пaxl mi ne Denville,
trъgъnd inkъ fie kare in narlea lъi de palton mi
чertъndъse ne хаіne; — se amestekъ mi Vassilake
mi'nчeнъ a trage mi el de o mъnikъ a paltonъlъi.

Ei se чertarъ kъte va momente nинъ чe Пaxl
maі intliш reveni din ameчeala generalъ.

— Astea sъnt nebъniі instile; — zise Пaxl; —
fiind kъ Denvile e 'nbrъkat jъmъtate, mi fiind kъ el
a priimit intliш skrisoarea; — se meargъ intliш elъ,
ne ѡrmъ ѳrindъl meш, mi ne ѡrmъ rindъl lъi Vassilake.

— Iatъ чe se nъmeste a jъdeka, mi a rezona
zise Denvile; — dar o kondigisne, fie kare kъmъ o
lъoa banii se vie intil akasъ, se'і nъe 'n kasa komъ-
nъ, — se nъ iea nimik, se nъ kъmnere, mi se nъ fa-
kъ nimik ѡnъl fъrъ чeі-lalцi —

Priimitъ — ziserъ Пaxl mi Vasilake; — dar nlea-
kъ iъte gъde.

— Iea ѡn kabriolet ka se mergi maі reneдe
strigъ Пaxl.

Peste doъ-zecъi de minъte Denville reveni se des-
brъkъ, mi dedъ xeіnele lъi Пaxl kare se'nbrъkъ mi emi.

Vasilake se nlimba kъ imnъчienцъ n'in kamerъ.

Пaxl se'ntoarse, se desbrъkъmiel, mi dedъ хаі-
nele lъi Vassilake kare le nъse ne dъnsъl.

Vasilake iъ ѡn meziш de oгъ аfarъ.

— A se kalkulează acum; — zise Denville când fură logii adunării.

— Ce se kalkulează zise Vasilake nu avem bugetul făcut? să-l scriem.

Da; — însă trebuie se scoatem chesornikul lui Pașl, de la kșiș; — se ne facem xaine mi rșe; — k nu mai avem nimik.

— Ei bine, se lămă o mică chingă sate franțu nentru chesornik, xaine mi rșe; — zise Pașl, avem ne fie kare lănu șn ekscedent, restul îl nănem în kontul xainelor, al rșelor, al desemnășii, mi al mi-anășii.

— Pașl vorbeste ka s-tal Ioan gură de aer, zise Denville.

— Ill'anoî bugetul nostru nu mai e notriviț acum; — adlogu Pașl k o oftare, în el, le năsem mi ne dănele; — trebuie se-l redșcem.

— Se nu redșcem nimik, zise Denville; — ele se voră re'ntoarce, că am ceva kolea în inimă kare'mi kăntă mereș, Jelieta va reveni.

Acum Vasilake — estă îmbrăcat, kabrioletul e jos, iată rekșnowtinga mănășemei, iată mi o mică chingă iste franțu; — mergi iste de ne kămpăru rșe mi xaine mi skoate chesornikul.

— Nu șita înkălyminteă mi mănășele strigă Denville. — O nu ne mai temem de miserie acum zise Denville; — kreditele ne sânt reglate ne lănu mi nu vom sșferi nič odată de neavere mai măltă de o sântămină.

— Da; însă din lăna aueasta trebuie se nătimă mi termenul.

— Adevărat zise Denville năindăse ne găndări; — drăce, aueasta nu skade mălt.

— Se nltimă mi cele cinci snrezece zile de-
mănkare la xlija des Francs Bourgeois.

— Ba, — o vom nlti lăna viitoare.

— Ba nă, ba nă, cine'mi nlteste datoriele se'n-
bogătește, zise proverbul; — m'ano! Mixalake a ga-
rantat nentrs noi, nă trebă se'l lătm în nevoc.

— Aci ai kăvnt, dar acesa ne skade oribilă.

— N'avemă ce face .

Vasilake reveni kă țeasornikă, mi inkărkat de o
garderobă întrecă, eă aveă tot în komă afară din
vizme, de acesa el adăse kute o nereke visme nen-
tră sic kare.

Eă se glăiră astă dată elegant; — nltiră termenă,
se srkară kute trei în kabriolet, se dăseră de nlt-
tiră mănkareă; — mi kă se'ncheauă ekonomiele pro-
iektate, eă merseră de dejănară la Very.

Kănd emiră de akolo ăn englez kă favorite în
kotelete, mară mi rouă, 'nalt mi săbăire kă o sarkă,
kă okiă miă mi romkăgă, kă nassă kă ȳokă de bar-
ză, kă gără askăgătz mi fără măstăgă, trecă giind
o damă la bragă.

În dama acesa, Păsl kănoskă ne Olimnia; — el
voi să se rencăză mi să o răncăskă de la 'brăgă
englezăă, amiă lă il ingeleseră mi il ȳinxă, el
se onri, deveni nălid, mi năse măna ne inimă.

Kănd trekă ea îi salătz ne kute trei kă ăn săris
amabil mi amikal.

Păsl o urăvi kăm se dăcea, dănză ȳe făkăse kăgă
va năuă ca 'ntoarse kănl snre Păsl, năse măna la
gără miă trimisă o sărlare.

— Olimnia 'mă strikat toată zioa de astăză; —
zise Păsl dănză ȳe ca disnărză.

— Ba! — resnăse Denvile; — nă'gă să'ntm-

plat niy o datъ sъ te dъyî în o pîdare, se azî o pîserikъ kîntînd sîav mî dîlce, sъ mergî kî plî-
cere se te amezî sîb arborele ne a kîrîramîr e
pîsî; — mî kînd yî-o sî lîmea mî dragî, kînd
akçentele cî or sî mî renitoare, se'nçeteze mî, — se
sboare; — aua e mî femea; — pîserikъ inkonstîntъ
mî sberîtoare, ea nî noate medea la sî îok.

Paîl skîtarъ norîl de'ntristare kare trekîse ne
de a sîura frîngeî lîî, nîse degetîl la okî de sterse
o lakrimъ indîskretъ, mî îînerkъ se sîrîzî.

— Baî... zîse el; — s'o reîntoarce de o voi.

— Ba eî am de gînd se skîrî Jîlîetîî, sîrmъ Den-
ville; — serbîm re'ntîrnarea tîmîilor bînî, — vîno
de te amazî între amor mî amîcie.

— Eî nî; — resîîse Paîl, de mî va îzbi îînkъ
ea va revenî ka tîrîsreaoa rîtîçîtî, kare se întoarce
la kîîb.

— Mî eî ascîmenea, zîse Vasilake; — nîî skîrî
nîmîk astî datъ, se va întoarce de o voi.

— Konîî nebînî karîî vî jîkagî mî vî îîmîzîmî-
îgî kî îîmîa voastrî.

— Ba; — or ea ne noî, or noî ne eî zîse Paîl.

— Ne mî re'ntoarçem a kasъ? întrebî Vasilake.

— Çe se fîçemî akasъ? resîîse Paîl; — 'mî
s'a sîrîî akasъ, am lîsat bînî nortarîlî se kîînnere
lemne, mî se ne fakî fokîl, eî noate se nî mî îî-
tork nîyî la noante akasъ.

— Dar sînde o se te kîlîî.

— Sînde? — azardîl stîe; — voçsk se akîy sî
amor dîçarî la Prado. Sîî amor kare sî mî fakî
se sîî ne Olîmîîa.

— Se nî te fakî se o regretezî mîî mîltî, —
se nî gîsîstî o îîmîtîgîîne îîkîoîî, o îîlîgîatîrî
neçonlîî a Olîmîîel.

— Ba; — are drentate Hașl, — zise Vasilake, mi s'a xrit ofiind, imi vine mi mie s'a kast an azard k'a p'ar br'an mi k'a oki albastri.

— Ka Ernestina, n'a e ama?

Zioa trek'at, Hașl mi Vasilake eraș ot'rii' so rekr'ate anș amor scara la bal.

D'ap'ar ce n'r'nziri e' merse' la Prado.

— Ei g'asiri m'lte feme'i akolo, dar ni'ci Hașl ni'ci Vasilake n'a se ak'ug'ar de ni'ci ana; — st'dente voi-oase kare le s'ar'dea gingaș, dar s'ar'sarile auele n'a streb'leat in inima lor; — inima lor era nlin; — Denville s'ar'dea de d'n'șii, ei n'a aveat k'ragi' se skoag' din s'flet' lor' r'ad'ina s'avenirei Olim-niei mi a Ernestinei.

— Voi fa'ce' ka ce'i be'gi kari' mo'v'es'k'a pe ni-ueoare, l'i se'n'k'ark' limba vorbind, mi s'as'gin k'a s'ant treji. — le zisse el.

— Iat' o idee; — zise Vasilake, aidi se intr'm in an restarant se s'ar'm'a, mi se ne'mb'at'm'a.

— M'a d'ak s'a m'a k'alk; — zise Hașl.

— Ma'i bine, zise Denville, vom'a dormi k'a s'avenirea lor' in brage.

El se reintoarser' akas'; — port'rcasa le f'a-k'se o k'ld'ar' min'nat'.

-- Aaaa! — zisse Vasilake resnir'nd'a k'a sa-tisfak'is'ne; — ce bine e ama, n'a'gi s'ar'neam e' drag' mizerie k'a o se'gi se x'ask' k'a noi mi k'a o se ule'ci t'a ins' 'gi; — t'ar'ar, saș fr'amoaș, b'ar'ar saș x-rit' o femeie, e tot femeie, — adik' inkonstint', inkon-slinga e 'n nat'ra ei. — Adio dam' mizerie nleak' s'ar'loas' mi te d'a no'ar k'a a br'nzei, se vii kind te voi' kema e'.

— N'a zice vorb' mare, — zisse Hașl.

— Чине стіе ла че вєчін се ва сі онріт еа; —
зісе Дєнвіле.

Еї се дєсбрѣкарѣ мї се кѣлкарѣ.

А дѡѡа зі нортѣреаса інтрѣ дє дїмїнеаѣѣ, ле
лѡѡѣ хайнеіе се ле скѣлѣре, мї ле фѣкѣ ѡн фок
монстрѣ; — еї дѡрмеаѣ нїчї ѡнѣл дїн еї нѣ се мїшкѣ.

А дѡѡа зі дє дїмїнеаѣѣ Пасл фѣ дєштєнтат прїн
ѡ вѡче дє сіломєлѣ каре кѣнта вѡїѡс ѡркѣндѣсе іѣте
нє скарѣ.

„Pays latin où l'esperance
„Couronne les fronts de vingt ans

.

„Au soleil couchant qui te dore.

„Je te revois des pleurs aux yeux.

„Pays Latin, je t'aime encore

„Mon coeur te dit, sans adieux.

„Ceux là sont heureux.

„Qui sont amoureux.

„Et sous l'oeil des cieux.

„S'en vont deux par deux.

Пасл сімгї сѣсіетѣл трєѣрїнд їн ел; — кѣнѡмтеа
ѡчеа вѡче; — мї їнїма'ї їнчєнѣ а батє кѣѣстєре; —
вѡчеа їнчєтѣ ла ѡша лѣї.

Олімпїа інтрѣ мї се онрі ла ѡшѣ:

— Аа! — че бїне є аїчї зіссе еа сімгїнд
кѣлѣѡра че се єксала дїн мємїне.

— Олімпїа! стрїѣ Пасл: — мї 'ї їнтїнсе браѣеле
фѣрѣ а нѣтеа зіѡе маї мѣлт; — еа се аѣнкѣ 'н бра-
ѣеле лѣї, мї ел їнчєнѣ а ѡ аконєрі дє сѣѣстѣї.

Чєї дє дїнкѡлѡ аѣзісєрѣ мї еї кѣнтєкѣл, кѣ-

noskăseră mi eî voceă; mi așziseră ne Hașl; — eî intrară în kassă.

— Baa! — Olimnia; — nă snăneam noi kă veî reveni zisse Vasilake.

— Da! bəniî meî! da amiçiî meî! — Olimnia kare vine iară să se așeze la vatra stădenșiloră, între amor mi devșement, între amiçiie mi răsări.

Eî o sărstare amăndoî.

— Fiî bine veniî Olimnio; — îi zisse Hașl; — lokăl vostră e gol aui.

Olimnia se akăgă iar de gătăl lăi Hașl.

— Dar kəm ai reveniî tă? — o 'ntrebă Denville

— 'Mî se șrisse kă Englezăl, el devenisse monoton, nă mai așzeam de kătă Xao! Yes Goddam, vedeam tot mercă auea prăjină lăngă mi destrăbălată, tot seripasă tot gravă, niçi odată ăn sărîs, niçi o dată ăn kăntek; — mi 'mî am zis: bax! — în ăna din zilele aueste mă voiă re'ntoarce la dănuîî; — dar mă temeam de frig, — Era se viă de măt, nă găscaam înssă ăn pretekst onest să skan de goddam; — kănd v'am întălniî ne kîte tref 'mî am zis, daka eî sânt logi afară mi îmbrăkagî trebăe s' fie kăld la dănuîî; — m'anoî kiar de o fi frig mă voiă înkălzi kă Hașl; — Hașl s'a șitat la mine eă m'am romiî, anoî am deveniî nălidă, anoî a'ănenă se'mî tremăre brăgăl ne brăgăl milordălăi; — „kăi ai trimis sărstareă auea Xao? imî zise engleză inkizănd okiî lăi ăei nișigăegă, mi nosomorănd sărănăvenelee'î linsinde; — milord, îi am resănsă eă, ănăî tăntă stădent kare mă 'nkălzea la sînăl lăi kănd 'mî era frig, mi ne kare î lăbesk inkă ka o nebănă; — Xao! făkă Englezăl sărindă în săs Xao! — mi tăkă. Aseară am stat toată seară ne găndări, Englezăl nă vorbeă kăvî are obiveiăl de nă vorbeste des mi eă

visam de Pașl; — azi dimineață kund m'amș skelat
îi am zis: — Milord iui iaș kșncxl mi m'edk; — xao!
f'kx englezxl:—Goddam; — am f'kxl xn naket de
toate lskxrile mele am, dat kšferere xnxî komisionar
se 'mi le adkx, am lxoat skšlele mele kx mine mi
iat'lmz.

— Dar daka g'șeaî lokxl t'ș okșnat avi? — o
'ntrebz Denville.

— Nș; — era ȳe va kolca karc'mî montea; —
Pașlș te ișbeute înkz mi te asteantz. — mi am ve-
nit, dar ȳele lalte,

— N'a venit; — respnșse Vasilake oftnd.

— N'a venit — respnșse Denville oftnd.

— ȳea din xrmz dksz mi ȳea d'intliș venitz
xrmz ca s'rștînd ne Pașl; — dar m'z dsk se 'mi
iaș naketxl din trșsrz mi s'o trimiȳ milordxlș.

— Ba nș, nș, zisse Pașl ȳînd'o; nș v'ei avea
dekxl se xîȳî, se te xruî în trșsrz, mi se nleȳe kșncxl
iar kx tine. — st'î se ȳie Dama Zelen (Dama Ze-
len era port'șreasa) o vom trimite se 'ȳî adkx naketxl
mi se dea drșmxl trșsrș.

— Olimnia încenș se r'zzz mi se ameȳz l'ngz
Pașl.

— Ast'zî e zi de deȳșn la voî? întrebz ca.

— De erî înkoa regxlal în toate zilele.

Anoî Vasilake mi Denville diskregî în amiȳia
lor, stiînd k'z Pașl mi Olimnia aveaș se'mî snșe o
șmz de lskxrî, se retraserz în kamera lorș.

Vasilake ka xn bșn amik mi kamarad, îșî,
nșse xn nantalon, o xai'nz ne d'nsxl, se koboarz,
lșoș naketxl Olimnieî mi dedș drșmxl trșsrș.

— Poȳî se te dșȳî zisse Vasilake vizitxlș,

Olimnia râmîne aci; vizitai bolovni okiî marî mi
arivi ne Vasilake kx kxiositate.

— Sna ne milordai komnlimente din par-
tea ei, — mi Vasilake îi dedx sn bakwim, lxx naketai,
îi întoarse snatele, mi se xrkx sxs.

Paxl era rege al lxxmei în zioa a ceea, îi reve-
nisse veselie lxi.

— Tx teaî întors; zisse Denville; — dar Jxlieta

— Va reveni mi ea; — zisse Olimnia.

Ei merserx sx prinzeaskx iar la Very în zioa
a ceea ka sx serbeze reîntoarterea oigei rxxvuitx de
la stxntx; — kxxd se reîntoaserx scara de la teatr
varietxgilor, portarai îi priimi kx'n sxxrxs maligios, —
Olimnia vxxz avel sxxrxs, ne kare nxl observase nixl
xnxl din ei trei, mi'xi fxxkx sn semn de inteligentx
kx portarailx.

— A revenit xna din ele; — zisse ea lxi Paxl
la xreke; — nxx stiş kare din dox.

Kxxd se xrkax sxs Olimnia mi Paxl strînserx
mîna amicilorx lor, mi intrarx la dxxnni.

— Kamera lor, e nlinx mi veselx; — zisse Den-
ville, Kamerile noastre goale mi triste.

A! ne vom kxlka amîndoî; — resxxnse Vasilake
ka se nxx fimş singxri, mi se nxx ne fie frikx de stafii.

Lxxmînarea ardea în kamera lxi Denville mi
xsha era deskisx.

— Çine a deskisx xsha la mine, mi'çine a anrins
lxxmînarea? — întrebx el; -- inima lxi înçenx a bate
el se renezi în kamerx.

— Aaa! strigx el; — Aaa! — mi se axxnx ne nat

Paxl era desfxkxai mi Jxlieta se kxlcase as-
tentîndx'l

Ea sxxri în braxeale lxi; — el se renezi la xsh
mi o 'nxke.

Adoa zi Hăsl, Olimnia, Vasilake s'rstaş ne Jălieta.

— Reveniva oare mi ca! — zisse Vasilake
kînd era s'z se năe la massă se dejăne.

— Iat'o! zisse Olimnia.

Şua se deskisse renede mi Ernestina alcargă
în bragele lăi Vasilake.

El se rezemă de massă ka se nă kază.

— O fericiire! — togi mi toate resnigi; — vezi
kă ziccam bine că s'z nă skimbămă nimik în băget.

— Dar ts ai fost tot aci Olimnio întrebă Er-
nestina răşinoasă.

— Ba m'am re'ntors resnăse Olimnia

— Kînd?

— Erî dimineagă.

— Dar ts Jăliet'o?

— Erî seară.

— Ar fi zis kă eram vorbite; — mi se uretină
cineva kă inima nă are instiktele ei, mi amorăi insnira-
gişnile lăi; — şrmă Ernestina; — dar kăm viz că
nă e aci kăm era kînd am nlekat, agi kontraktat,
iar obeceişri băne.

Şi ea arăta dejănel servit ne masă.

— Şi akăm zise Olimnia kînd ajănse la mam-
nania kare se adăsele nentă a serba sosirea loră
kăntekăi nostră, kăntekăi kăartierăi Latin; — mi
trăiască femcia stădentă.

Olimnia. Pays latin ou l'esperance

Couronne les fronts de vingt ans,

Pepinière d'où de la France

Sortent tant d'esprit éclatants;

Au soleil couchant qui te dore

Je te revois des pleurs aux yeux.

Pays latin je t'aime encore!

Et mon cœur te dit sans adieux.

Touï. (blind kariï in naxare, kariï in talere, kariï in masъ.)

Ceux là sont heureux

Qui sont amoureux

Et sous l'œil des cieux

S'en vont deux par deux.

Пасl.

Je vous connais petites rues

Hôtels garnis.... si degarnis

Fenêtre sous les toits perdus

Ou tant d'amours ont fait leurs nids.

Touï. (kъ auelaw akomnaniament.)

Ceux là sont heureux

Qui s'en vont par deux

Et sous l'œil des cieux

Se montrent amoureux.

Ernestina.

Je vois d'ici vos hautes cimes

Beaux Merronniers du Luxemburg

Dont l'ombre cachait les victimes

Du premier rendez-vous d'amour.

Touï.

Ceux là sont heureux

Qui sont amoureux

Et sous l'œil des cieux

S'en vont deux par deux.

Vasilake.

Là j'entrevois la brasserie

Uù le credit toujours s'abroît

On fume on chante on jure, on crie

On crie encor plus qu'on ne boît.

Touï.

Ceux la sont heureux

Qui etc.

Jalieta.

Là Flicoteau ce refectoire

Où l'on mange en trompant la faim
Avec tant de projets de gloire,
Si peu de vinde, et tant de pain.

Touï. Ceux là sont heureux
 Qui etc.

Denville. Je reconnais ton toit d'ardoise
 Vieil Odéon où tant de fois
 Nos cris, nos clefs ont cherché noise
 À la tragedie aux abois.

Touï. Ceux là sont etc.

Olimnia. Plus loin encore la closerie
 Où chaque été les frais lilas
 Font une compagne fleurie
 À tant d'amants qui n'enont pas.

Touï. Ceux là sont etc.

Hasl. Egayant les hivers moroses
 Là bas j'entrevois le Prado,
 Où la ronde de minois roses,
 Porte en triomphe Pilodo.

Touï. Ceux là sont etc.

Ernestina. Où souvent l'on fait une idôle
 Dans les socurs de mimi Pinson
 Le Dimanche Jeanno la Folle
 Et le Jeudi Lise chanson.

Touï Ceux là sont etc.

Vasilake. Un jour l'on passe la rivière
Et grand docteur, grand avocat:
Lors que l'on regarde en arrière
Plus d'une fois, le cœur vous bat

Touï. Ceux là sont etc.

Jslicta. On est sur la terre promise
Mais on ne le dit que tout bas,
Comme au bras de Jeanne ou de Lise
On retournerait sur sespas.

Touï. Ks mare akomnaniament mi vakarm,

„Ceux là sont heureux.
„Qui sont amoureux.
„Et sous l'œil des cieux.
„S'en vont deux par deux.

Pays latin ou l'esperance
Courone les fronts de vingan,
Pepinière d'où de la France
Sortent tant d'esprits éclatants.
Au soleil couchant qui te dore
Je te revois de pleurs aux yeux
Pays Latin je t'aime encore
Mon cœur te dit sans adieux.

Triaskz gara stădengiloră mi amorărite lor.!

VI.

Schimbarea la față.

Ele reveniră.

Ks dinsele revenise veselia, plăcerele, mi kntă-
țurile în anartamentul stădeniilor. —

Kreditele erau reglate ne lănu; — ei tot se
mai întâlneau ks miseria kute o dată, ca tot mai
venea din obiceiș se bată la xua lorș mi să se a-
meze între dănuții, dar akem medea năgînș timp,
chinș, zecă, saș chinș-sărezece zille vel măt ș'a-
noș pleka mi 'i lăsa iar în liniste.

Ei mai ajungeaș kute odată la eksnedianșrî,
îmăi mai amanetaș ceasornik, xăine, răfe, — mai îm-
prămutaș de la amiciș mi de la kamaraziș lorș, —
mai glănaș șn nănz ne aci ne kole, — dar nri-
vianșle se sfărșeaș mi viaga voioaș răzătoare, bo-
gatș, revenea ks kntățurile ei mi ks fericișrele ei.

Ei trekară șn an.

În kărsel avelăi anș Pașl, Vasilake, mi Denville
îmăi trekară Bakalaxreatl es Litere ks săkvesș mi
șarș nriimișl.

În zioa aceea se făcuse mare serbare în casa stădenilor.

Un an, Olimnia, Jolietta și Ernestina sălăseră de a săria, și an ele mezeșse fidele și izbutoare în câmbul lor; — era o minune; — ei se miraș în toate zilele de această kolosală fidelitate care minna totș cartierul Latin, și care făcea subiectul admirățiunei tatălorș kamarazilorș lorș.

*

*

*

— Stii că sa 'mulinit și an de când sântemș că monstrii așestî, — zisse Ernestina.

— O da; — respunse Olimnia.

Pașl simți și fior care lăundă'l din talna nișoarilorș îi treceș nînă 'n krewetetal kankelăi și îi sbîrli părul; — respunșulș Olimniei era și regret și Pașl stia că 'nsemnează și regret la Olimnia; — nînă atunçi ea nă kalkelasse timbul, și nă nămerase zilele.

— Ele vorș pleca, — zisse Pașl kamarazilorș șii când eșiră din kameră ka se mcargă la kărs.

— Teamă'mî e că le vomș gîsi ne toate sărate când ne vomș reîntoarce akasă; zisse Denville că și sărs trist.

— Ba; — zisse Vasilake că m'am obișnit că ideea aceasta; — m'asutentam din zi în zi când mă întorcămș se gîsesesk kamera mea singură, și se am a o regreta.

Ei se 'nuclăș; — când se 'ntoarsesă akasă ele craș căte trele și lăkraș kăntînd.

— A! poate că nă e nentru astăzi plecarca lorș, — imî zise Pașl că băkerie.

Ei le priveră că atențiune și 'n țchere se vază

dakъ nъ se netrekase nimik între dъnsele, mi dakъ nъ nteas чiti niчi xнѣ proiect ne figъra lor.

— Figъra lor era kalmъ mi voioasъ ka totъ d'axna; — eі axgъrаръ kъ nъ se netrekase nimik.

A doxa zi tot asemenea, mi tot asemenea tre-
kъръ zeye zile, eі le gъsca tot d'axna veselo mi
natъrale.

În sfârșit eі xіlaserъ grija aceasta mi o kase
ka o imagine kimerikъ din partea lorъ.

Dar în o zi; eі se 'ntoarserъ de la kolegіx; —
veneaș voioș se deșne; — salonul era gol, tъche-
rea mi linistea domina 'n toate nъrgile.

— Brrrr! — fъkъ Vasilake; — s'a dъxъs.

Eі alergarъ sic kare în kamera lorъ, kamerele
eraș goale.

Eі revenirъ în salonъ; — Pașl ginea în mъna
lăi o bъsmъlъgъ de gъt, Denville xн nantof, Va-
silake o bonetъ de noante.

— Iatъ че n'ea lъsat; — zisse Denville, kъ avel
sъръs trist al dъrereі kare denotъ a inimъ sdrobіtъ.

Pașl iuі dъse bъsmъlъga la bъze mi o sъръtъ
o datъ m'anoі o 'nkse în skrinul sъx.

Vasilake lъoъ boneta.

— S'a dъs; — reneta Pașl kъ xн ofat de
regret.

— S'a dъs reneta Denville.

Vasilake nъ zіchea nimik dar ofta mi cl.

Eі wezъръ kъte va momente ast fel tristі mi
în tъhere.

Anoі se nrivirъ xнiі ne algiі kъ o kъtare dъre-
roasъ de 'ntristare.

— Ol ele s'a dъs, akъm nentъx mъlt timn zise

Vasilake rânând cel d'întîis silențîi, — Noate nentru tot d'asna.

— A dăkăș în sfîrșit; — 'mî s'a șrît kș aueastă snadă a lăi Damokles a plekăreî loră, tot d'asna, șșșnîns de a șșura kanălăi nostră; — Ș'anoî măi bine kș s'a dăș. — zise Denvile.

— Denvile are noate drentate, zise Vasilake, dăkă femeele nș s'ar dăue, dăkă nș n'ear pîrșî kînd ne e lămea măi dragă, dăka ar trîi tot d'asna îngenăkiate în amorăi loră mi noî îngenăkiauî la michele lor niçorășue, noate kș am face o nerozie, — noate kș le-amă lăoa de neveste mi kș ne-amă înlăngăi viağa kș ele. — Aîdî se mergem Pașl se ne distrămă

— Baa! zise Pașl; — eă mîrtărisesk kș nș noçîș fi atăt de filosof; — nlekarea eî îmî nriçînă-este o dărere nesnăș; — nșmăi noçîș vedea niçî lokă-rile auește șnde am fost atăt de ferîçîit kș dînsa; — niçî Parisă; — îmî am sfîrșuit eksamenăi, îmî vine ș' mî iaă treî lănî de vakangie mi ș' mă dăk se kăltătoresk; — mi o s'o mi fak; — abia erî am nriimîi fie kare banîi nostrî; — se 'mîpîrçîimă; — dar de çe aă nlekată ele; — akșm nș le-a gonită miseria; — nș le-a gonit niçî șrățal; — nășărele șășărele mi inkonstînte; — a șășrat; — O! astă viağă de regrete mă'năbășăwante; — trebăe ș' sfîrșmesk odată kș auest dăte — vin'o, — kontînăș de kare aă lăoat obiçăișă; — s'a dăș; — fie dășă mi nentru tot d'asna; — nlek mi eă.

— Șîi șnde? întrebă Denvile.

— Șnde? — zăă nș stiă; — ia dăçîmî voî o idee, șnde aș nătea ș' kăltătoresk.

— În çară; — zise Vasilake.

— Ns; akolo am regrete, lakremi, saveniri, mi
ns sint ink̃ destal de ferekat in kontra lor nrin tim̃ ka
se le noviṣ revedea f̃r̃r̃ d̃r̃r̃er̃; — O semea kare
ne ñr̃r̃seunte las̃ x̃u teribil gol in s̃llet̃s̃l nostr̃.

— D̃te in Englittera, zise Denville.

— Ns; — k̃nd am vedea Eenglezii ns m'am
ñstea onri d'a le r̃z̃de innas, im̃ ar ñr̃rea k̃ ṽr̃z
ne Levasor in Englez̃s̃ meloman s̃s̃ in sir Es-
brook; — m'anoĩ akolo l̃na este ka sn kamkaval; —
ṽer̃s̃l tot d'asna int̃nek̃os; — am treb̃sing̃ de
senin, de soare, de l̃amiñ; — e destal int̃nerek
in s̃s̃llet̃s̃l meṣ, ñx̃l voiesk mi 'n nat̃r̃.

— At̃ñuĩ d̃te in Italia.

— Bravol iat̃ o idee de artist, — Ilatria l̃i
Benvensto m'a l̃i Rafaeł, ṽer̃s̃l s̃b̃ kare a k̃ntat
Tork̃ato, mi Dante, ñr̃ñr̃nt̃s̃l l̃i Makiavel mi al̃
Ilrea Eminengieĩ sale Pio nono; — da; — m̃ voia
d̃s̃e in Italia.

— O idee mi mai Hoetiki; — zisse Vasilake
d̃te in Hort̃galia m'̃n S̃ania de vezi Ilatria Cid̃als̃l.

Connaissez-vous dans Barcelonne

Une Andalouse au tein brunc?

— A! — iat̃ o idee framoas̃; — res̃ñse
Ilas̃l; — dar; — idea ñr̃ 'n k̃r̃k̃r̃ ak̃m; — ns stiṣ
kare se aleg d'̃ntre m̃̃ndriĩ Xid̃algozĩ aĩ Sñanieĩ
mi lenem̃ĩ Lazaronĩ aĩ Ilalieĩ; — na; — m̃r̃ deuiṣesem
nentr̃ Italia, mi trank, aĩ venit t̃s̃ k̃s̃ k̃intek̃s̃l An-
dal̃zeĩ s̃r̃ m̃i amegest̃i krecriĩ, — ṽe se fak̃ ak̃m?

— Trage la sorgi; — ñx̃ne de o narte Italia;
mi de alta S̃ania.

— Aĩ drent; — skrie t̃s̃ Vassilake; -- ñx̃ne
fie kare bilet in o m̃r̃r̃; — mi ̃x̃ s̃r̃ trag.

Vasilake skrisse ne dox̃ neticele de x̃rtic,

Isor̃ k̃ute x̃nel in sic hare m̃ñr̃ mi Pãsl alesse;
ne x̃rtisga din m̃na ce alesese Pãsl era skris Italia.

— Fie; — zise Pãsl; — 'm̃i ar fi ñl̃k̃at s̃z
merg in Snania; — se ṽz Hirineii auei ne kar̃i
lsis al XIVA ziuea d̃x̃elsi d'Añs k̃'ia d̃r̃mat.

„Vas mon fils il n'y a plus de Pyrenées.“

F̃z alt ueva, zisse Denville; — d̃ste 'n Italia mi
te întoarce prin Snania.

— Iat̃z iñk̃z o idec; — k̃m draks f̃ac̃eg̃i voĩ
de ṽz viñz ideĩ ama de l̃minoase in intristare
ñs ingeleg; — eš kind s̃nt s̃ñrat ñs s̃nt̃s kana-
bil se am niuĩ a s̃sta narte din sk̃ntea x̃nei
ideĩ; — iste zis indat̃z f̃l̃k̃at; — m̃z d̃sk se'm̃i
k̃m̃ñr̃ ueva l̃sk̃r̃r̃i ñcañrat treb̃zinoase uentr̃z
k̃l̃t̃orie; — la bankier s̃t̃i zik se'm̃i dea kredit̃i
k̃tre o kass̃z in Italia dar x̃nde? — la Neanol, d'a-
kolo 'l voĩs l̃soa nentr̃z alte orame; — mi discar̃z
mi nlek nentr̃z Civita-Vecchia; — o se merg iñt̃r̃i la
Roma de akolo la Venegia, de la Venegia, la Nea-
nol, la Milan, la Floreñga; — iat̃z s̃ner x̃n fr̃mos
itinerariš; — A! võz̃z o s̃z ṽad̃sk̃z nigik̃z añz,
din Golf, o mik̃z b̃sk̃yik̃z din vatikan, o flak̃r̃z din
ves̃ṽz̃, mi o moriqaik̃z de la sant Carlo; —
s̃ner k̃z ṽz nromit l̃sk̃r̃r̃i fr̃moase mi ñs'm̃i m̃l-
g̃smig̃i; — ingragilor̃z.

Pãsl im̃i l̃soz bastoñl mi ñl̃t̃ria mi ewi.

Seara la 8 ore Ilasl, Vasilake mi Denville cras la ambarkaderul drămlăi de fer; — ei aveaș kîte trei lakrimile 'n oki mi se gineaș de grî înbrăgîșagi.

Heste kîte va momente se azzi sn fiser askăgit mi îndelung; — era giurătul maminei de vanoare kare vestea kî era gata sî ulye.

Ilasl îmi lăoș saksl mi nechesarșl, mi alergî se se instaleze în kăneș

Amiçii lăi fl însogirî pînzî ce se şrkî la loksl şăđ, mi pînzî ce drămlă de fer nlekî.

Atşnçî ei îi mai fîkşrî semne de adio mi de salătrî din mîini mi din pîlîrii; — m'anoî se 'n-toarserî amîndoî tristî, silençiomî, kă kanetele anlekate, mi bîţînd kă distrakçione navaçl kă vîrşl bastonşlşl loră.

Vasilake fîşera înçet o arie de la Norma, mi Denville se giîdea.

— Singşrî! mşrmşrî. Denville dşnz kîl va timu de tşçere mi de şimblet.

-- Singşrî; — rşsnşnş Vasilake ka şn ekşo, nossomorîndş'mî snrînyenele.

— Xo! xo na'iu konsilia ne nimenî în minşk aşesta îmi zise Denville în sine, se kalçe ne vîrşl niçorşlşl lăi Vasilake.

— Xa! xa! — îmi zîçea Vasilake; — nş am da ni-mşlşl akşm konsilîşl se loveaşkî kă kotşl ne Denville.

Un fotoliu.

Se lăstună ne Pașl se kълtoreaskъ; — în anșl din kanitările viitoare ne vomă re'ntoarce la el; — săă mai bine el se va re'ntoarce la noi.

Vassilake mi Denville întorkindăse a kasъ grъsirъ anartamentl loră mare mi gol; — gol de Ernestina, — de Jalieta, — de Olimnia, — gol mai kăseamъ de Pașl; — de Pașl ue kare se'nvъgaserъ a'l iăbi, a trъi între dъnmii ka fragii; —

Astъ datъ miseria era auroane; — mi miseria oribilъ solitarъ, tristъ; — nă miseria voioasъ iusoğitъ de rъsrile Kamaradălăi afekționat, — mi de kълtările femeiei iăbitъ; — dar miseria ațeeă kare sosește singărъ, mi infioarъ inima

În o zi Denville mi Vasilake sfъrmirъ banii loră, tokma în dimineaga kând nortarăl bълtea la șua loră, mi le cerea kă șn sgrъsă grăgios termenăl lo-kъreî.

Ei resnănserъ majestăos dând nortarălăi kongediș.

În zioa ațeeă ka se fie șuena komulektъ Vasi-

lake mi Denvile se desprăgîră; — ei nu mai aveau
ce se mai adăru în komunitatea asocierii.

Vasilake 'mi adăsse aminte kă trebsia se fi avu-
vre o amantă sîtată n'in imnerisl regiznelor Latine.
Alergă la Ernestina, ea plecase de trei zile la
Londra; — saș . . . în altă narte; — nu se stia unde.

El alergă la toți amii mi kamarazi lăi mi
nu nău gîsi ne nîu nău.

Nestiind unde se meargă, el netreka noantea
nimbândsse afară din Paris în kumnsrile Eliseci
mi adormi săb un arbor ale kărăi franze adiată savor
de vînt, legăna visele mi savenirile lăi.

Nu mînkase de douăzeci mi nău ore.

Dimineaga se reîntoarse în marea kanitală; —
okolind desnerat ksartierul Latin el treka n'in sliga
d'Enfer. (1)

Trekînd ne săb o fereastră, o batistă kăz la
nișoarele lăi, mi tot de o dată el aszi în săs din aer
un mik gîră.

Dăru ce lău batista rădikă kanul în săs, mi vîră la
balkonsl etagislăi 5 lea, o femeec tînteră kare'i fîcea
semne ka se'i arate kă batista era a ei.

— Voi avea neapărat o răsultire; — gîndi el
săruînd la uorta kasei.

— Unde mergi? — îl întrebă nortarul.

(1) Rue d'Enfer sliga Iadslăi; —

— Merg; — resnuse el; — la d-na saș d-la V: M: adică la inițialele scrise pe aचेast batistă.

— A! demoașela Valentina; — zisse portarș; — la al 6-lea etagiș, șwa la stînga.

— A! — o kiamă Valentina; — zise Vasilake; — nămele noastre închenș prin aचेea'ui inițialș; — o se'f pronșîș se le 'mureșnșmș.

Îe kareșl etagișlăi al 6-lea, era o jșnă femeie kare'l astenta, mi 'l emi înainte; — ea era 'nbrușkată kș șn frămos *négligé* ⁽¹⁾ de grîmă-vară mi priimi ne Vasilke kș șn sșrșs kare indika șn karakter amabil. De nolitegă, jșna femeie îl invită șă între în kameră la dînsa ka se găște nșginș renaos dșnă renezișisnea kș kare el șrkasse चेle masse skșrî; — ea nș sșvîrșise bine invitarea, mi Vasilake era 'n kameră kșzșt din toatș greslatea lăi ne șn fotoliș.

— Aaa! — zisse el kș șn sșrșs de satisfakșisne; — चे bșn fotoliș; — mi 'ntînzîndșse în el, el înkrșșime nișoarele xșșl neste altșl, remase kș okîi așșintîgî asșnra Valentinei, mi nș maî zisse nișî șn kșvșnt, femeea îl nrivi șn moment kș mirare.

Îîi ka mi kșnd ar fi voit se'f dea șn sșbjekt de konversare, ea deskise nîanșl mi închenș șnșl formîdabil șgomol de akordșrî.

Vasilake nș se mișkă.

Ea se anroșîr de dînsșl mi'l nrivi bine în fașș; — el nș făkș nișî o klinire.

— A; — asta este nrēa tare; — îmî zise ea Vasilake adormise.

— Domnșle; — strîgă ea bștîndș'l șmor ne șmer; — Domnșle.

(1) *Négligé*; — kostșm alb kșșt kș broderîș, neutrs dimi neașș.

Vasilake miunkă okii mi mernisră.

— Lasăm omale în pace; — 'gî am mai surs
kă n'am banî.

Jena semec învenă a rîde kă ză xoxot atîl de
sgăomotos în kit el se demtentă.

— Aa! ne Dămnezeal meî; — strigă el; — iată
ză fotoliş delivios; — m'anoî învenă o serie de kompli-
mente amestekate kă madrigalsrî, de kare Valentina nă
voi să se senece.

— Eraî dar, tară obesită; — îls întrebă ea
sărăzînd.

— Sînt doşă zille dekind n'am dormit; — îi
zise Vasilake; — O, e o istorie întreagă mi voesk
să gî-o novestesk; — nă e lăngă.

— Atîl mai bine; — resnăse Valenti a, —
kăuî am să es.

— Nă te onri nentră mine, — zise Vasilake,
'gî o voiş novesti kind te veî întoarce.

— Dar daka nă am reveni, — resnăse ea.

— Atănuî, — 'gî o voiş novesti îndată.

Îli suase Valentineî toată istoria lă; — ea rîse
kă o nebsă.

În avel moment klonogelă sşnă kă ză sgăomot
teribilă.

A Dămnezeale; — zisse ea devenind nălidă; —
nă mă mai gîndeam; — e el.

— El; — A! nrea bine, ingeleg; — zise Vasi-
lake kă 'ntristare; — mă iartă, mă retragă.

Ile şnde? — întrebă ea şnerieată; — nă, nă,
intră în kabinetăl auesta nentră ză moment; — te
rog; — e ama de jalăz; crî 'mî a făkă o şvenă
oribilă nentră kă mă 'ntălnise kă çineva.

E ridicol; — zise Vasilake intrînd în kabinet.

— O se faks ast-fel inkzł se nlece iste; — resnansse Valentina; — neste zeye minste iŭi veĩ avea libertatea.

III 'nkizłnd žuma kabinetslai žnde se askansese Vasilake, ea merse sz demkizł žuma la kare sana verbersl.

Žn domniilor inalt, askal, žrłt se renezi in kamerł; — žn Otello romł ka žn rak fiert; — el eksekłt žn solo de jalszie ne lungł kare suena deskrił de Schakspeare era ualidł; — Valentina il lřssł se sfirmaskł nilindł'mi kł linistire angile; — din timn in timn ea rłdika din smeri.

— Dar auřrłte neferiit'e; — zi čeva dakł ai se zii; — sbiera Domniilor romł.

Ea inčens se fredoneze.

C'est le balcon de Jenny l'ouvriėre

— A; — nł, — zise Otello; -- nł te mai noŭi auřra; — iatł o dovadł kł mł 'nueli; — mi 'i arłtł bastonł ťitat de Vasilake ne rezłmłtoarca fotolislai.

— Ai trebsingł de o dovadł ka se fiĩ inkredingal; — resnansse Valentina a kłrei figłrł arbora o imuertinenŭt szblimł; — dar nřiveste-te in o-glindł skłmnł meł, mi te veĩ konvinge kł nł estĩ zidit ka se eksiji fidelitate, konstingł mł.

III kontinzi fredona.

„C'est le balcon de Jenny l'ouvriėre,”

Valentin'o! — zisse Domnł romł młmkłndłwi młstaga neagrł; —

Valentin'o! — dakł nł mł ourestĩ mł dsk.

— „Au cocur content qui vit de peu.”

Kontinzi jōna femea arłtłndł'i žuma.

— Destal; — resnansse Otello; — mi emi lžłnd o 'naxł de melodramł.

— Trăiască libertatea! strigă ea înkizindă
sua în snatele jaloziei.

Vasilake emi din kabinet.

— Ei bine; — îi zisse ea; — mi ai povestit
istoria demitale; — ne a mea, o vîzăm în realitate, —
ne gîndem? — îl întrebă ea.

Vasilake o privi cu mirare ca arădise as-
nru'i okii ei albastri mi limnezi; el o lăsa de mîna
mi o dăse ne balkon kare da în grădina Lăxsemp-
găsi; — su vînt dăse fîcea frânzele verzii se mi-
jbe, mi profumări delicioase înbulsămaș aerul; —
Vasilake mi Valentina se nriveaș; — făsesse destul
de kute va kătră kă se komnăe kontraktul loră de
kăstorie.

— Vederea e minșnată de aci; — zisse el; —
voiș fi foarte bine kă se lăkreș.

*

*

*

Valentina avea douăzeci ani; — era o înkîn-
tătoare năștrikă sberată din ăealaltă parte a-
Senei; ea dobîndise o ăelebritate; — nă între stă-
dengii ne karil ea îi frekșentasse nășin; — dar în
mijlokel ăelei nonălagișni kăzi-aristokratikă mi
Literară kare se refăgiase în regișnile ăltra-nănta-
ne; — trîind kă ăeii jșni kare fîceaș arta kă ama-
torii, Valentina dobîndise ăel limbagiș nartikălar,
năskăt în kălise mi atelierii, mi al kărăi fie kare
frasă e o menagerie de neologismii ferovi — idiom
realistă ale kărăi kăvinte ăș asnektul lăkrăriloră ăe
eksrimă; — Valentina dar era o fiingă sniritășă
mi veselă, ăvîndă răsăl faviil mi băkăria sinčeră,

mi uitiind vorbi kîl de multe alte lăkrări mai bine
dekîl de blendre, balări mi amorete.

Kamera ei era o academic, mi inima ei  n al-
b m;— k nd o  ntreba vineva k v nt l  leg t rei
ei k  niktori , m sikany , mi sk lntori ;— ea res-
p ndea s r z nd.

— Trebuie s  'nk r g m   artele.

K  o franche  ne kare fiingele timorate ar fi
n mi o scinism, prevestisse ne Vasilake de varia-
 i nele ei as nra sim im nt l i.

Ad    aminte Istoria batiste ;—  i zissesse ea.

—  e voest ;—  i zise Vasilake;— de n  a 
fi fost ast -fel, n  t'eam fi k nosk t n  i odat ;—
n in  rmare n  am avea  spirit  s  m  s n r
de  n l kr  de kare am profit     n sm . — N -
mai, de k te ori '   se va 'nt mpla se a b 
o fantasie, prefer franche ; a ensta te va dispensa
de inveng nile diplomatie .

— L kr ri asemenea s nt tot d'  na nen -
k te de zis;— dar ask lt ;—  i zisse ea;— am  n
mijlok;— o t rl r  (   k li  ) or k nd voi  ave 
o fantasie, voi  ar nka  n j ton (sokotea)  n  n-
tr ;—  na alb  n tr' n k nri    blond, —  na ro ie
n tr' n br n.

Vasilake g si ideia original .

— Vom sf r ma tir-lira la fie kare l n ;—
 rm  ea, — n iimest ?

— E original;— res  nse Vasilake, — n iimesk.

Dar Vasilake     l    m   r  k  s 'm  reg -
lariseze via a.

*

*

*

În o zi elă novesti lăi Denville ne kare ilă grăi la kărs, istoria lăi.

— Așa dar nă o izbewtă? — Îi zise Denville.

— O să'gă deskiz toată inima mea, îi zise el; — nă o izbesc ne dînsa; — izbesc fotoliăelă cî

— Ce e glămă aueasta?

— E nrea seriosă; — zise Vasilake; — e singrăelă fotoliă în kare nochiă lăkra bine; — nen-
tră ce? — nă mliă, — de zăce oră am voit să mă
desnarg de dînsa, dar kînd voiam să nlek kătrile
mele kădeaș asăura fotoliăelă, mă auezam ne el.
— ui, — rămîneam.

Șn alt kamarad de stădiă al săă kare nă kă-
nostea ne Valentina îl întrebă.

— Frămoasă este?

— Da resănsă el; — e de tanisserie imărejmăit
kă katifea verde, ui kă kăc de alamă.

— Dar ce'mă kăngă tă aui? — Îi zisse kama-
radăelă lăi.

A! Mă iartă; — resănsă el; — o distrakți-
ne; — găndeam kă'mă vorbewtă de fotoliăelă cî.

Kamaradăelă seă il kreă smintit.

*

*

*

În o zi îl veni idea se visite tir-lira, — ka să
se vază în ce epokă era amorăl Valentinei neutră dînsă;
el o snarse ui nămătră jetoanele.

Eraă în xătră treă albe ui xăă rowă.

— Blonziă aă majoritatea pînră akăm îmă zisse
răzînd.

„Uii năse jetoanele în o tir-liră noșă pe kare o kămpăre.”

„Dar kă toate averse kit de sigăr se kredca de dănsă, el nă se năse anăra de a fi năgin trist.”

— Asta nă poate gine așă; — iui zisse el, kănd voră si zech jetoane în tir-liră voiă nleka; — gine ar nătea se mă gie aui; — nă isbesk pe Valentina. — Nă o isbesk xei? — adlogă el, bătindă'ui nentă.

El simgi inima lăi kare tikăea regslat.

— Inima zihe nă; — eram inkredingăt konklă el.

O lănu dănu ayeasta el făks o noșă astou-sie tir-lirei.

Înăntre găsi nată romiă ui trei albe.

— Bău zisse el; — lăna ayeasta a fost a brăniloră; — vomă vedea, nănu la zech gine va avea majoritatea.

VIII.

Între patru ziduri.

Denville se mătasce la Otelsl de Sens în o mikz lărlz gotikz korkșyatș ama de șșs înkzł fșrș a sbșra ka o uasșre nș nștea ajșnge vineva akolo în mał nșșin de zecș minște; ka se înșerșe șn om asșen-sișnea avelșł lșng-fraș al arșitektșreł evałșł mediș, ar fi trebșit se ałbș ka Oriol genisl eksilibrșłł.

Denville alesese avel domișiliș nentș kșvinte în kare bșu simșșł se amesteka kș motive de fantansie.

Lokșitor al frontiereł snagișłł el skșurș kș mijlokșłș așesta mał întł de nersșkștarea kredi-torilorș șłł, kșuł nișł șnșł nș nștșsse se treakș de al natșrșlea etagiș.

Șn neamș natșrș obstinatș de kroitor mi de kreditor se întegșsese șș ajșngș kș or șe nreșș ułnș la Denville, mi ne șștłndșșș șrka nłnș la dınsł, în-vșșase șn porșmbel kare sbșrłnd în aer mergea de dșșșea tșnșrșłł. Boem nekontenit kontșł înșșșit de o netișie nentș refșire, legate kș o nanglikș rozș la gștșł alb.

Fiind k̃ cūise de k̃r̃nd maz̃rea verde, Denville urinse mesagier̃l intelingent al kreditor̃l̃i s̃b̃, mi 'l sakrifik̃ auctit̃l̃i kare 'l devora.

Afar̃ de avesta; — m̃lg̃mit̃ loksing̃ei salle aeriañ Denville sk̃na de visita amivilor̃ s̃b̃ im-nortañi, mi ñlea între nat̃r̃ zidar̃i s̃b̃ se dea în toat̃ ñsterea vervẽi sale poetik̃, mi se k̃ltive sone-t̃l ne kare 'l isbeste k̃t̃ isbeste ̃n olandez lalelele l̃i.

*

Îlg̃ine zile în naintea instal̃rei sale la Otel̃l de Sens, el sk̃igase o avent̃r̃ k̃ o t̃ñr̃ fat̃ ñ-mit̃ Liza, mi kare era l̃kr̃toare în ̃n magazin de flor̃ artificiale din ̃liga de Richelieu.

Profesĩnea ei k̃asi-artistik̃ ñk̃se l̃i Denville din k̃asa neñm̃ratelor̃ ñretekste de noes̃i ̃ei ñok̃ra florile l̃krate de d̃nsa; — Lisa se l̃sase nr̃inde în lang̃rile înflorite ale limbag̃l̃i l̃i Denville ale k̃r̃i disk̃rs̃ri erã tot d̃ãna nline de frase, kare t̃rã d̃ñ d̃ñselc o koad̃, de metafore, mi sem̃nã a komete de stil,

Asta era mania l̃i ka s̃b̃ se ñfek̃ioneze în arta poetik̃, el se 'ñvg̃ase a 'ñ̃̃ra konvers̃rile ̃elle mai ṽlgare în fig̃r̃i nom̃oase de retorik̃.

Liza îns̃ ṽz̃ în sk̃rt timp k̃ adorator̃l s̃b̃ era mai ñg̃in bogat̃ de k̃l rimele sonetelor̃ mi odelor̃ în kare kompara m̃̃nele ei k̃ l̃na l̃i Maĩ din k̃aza dib̃̃iei k̃ kare ea stia se l̃kreze florile,

̃el din ̃rm̃ ter̃et koñinea koñent̃r̃i kare ar fi f̃k̃t s̃b̃ tresar̃ ̃mbra l̃i Dorat de le-ar fi ̃itit.

Lisa găsea versurile amantului ei foarte galante, dar se gădea tot deodată că cea mai mesteră kșș. toare nu putea face ca ele o roke de mltase.

În un șonet Denville avu imnrdenga se'î skrie,
„Je veux orner ton front d'une blanche auréole.”

Da; — resnșse Liza că o kandoare demnă d'o naltă komedie; — albă mlt prinde.

Și adosa zi trekând că dinsul ne la o prșvlie de mode, ea arătă lăi Denville o frmoasă nltărie de satin alb.

— Iată; — îi zisse ea o mașină ka auea ne kare 'mă ai promis'o în versurile tale.

— Aueastă artistă prime-vltroasă, nu kșn oas-te valoarea termeniloră; — îwî zisse el; — o s'o nșîș în komșnikare că diktionarăș.

Câte va zile dșuș aueastă el se instala la otelul de Sens, profitând de ăirkonștinguș el invită ne Lisa la o serbare simșimentală; jșna fată kare nu fșsesse nîcî odată la Denville îwî imagină o kameră frmoasă, șn divan mare și elastik nentru dșetele amoroase, și șn splendid șnșeș servit lșngu o memine bogată.

Dar ajșnș la otelul de Sens că kăt ea șrka skșrile că atăt ilșșșșnele ei se koboraș din treantă în treantă ne skara șnerangeloră. — Ajșnș la al nătrșlea etagiș Lisa deveni tembloare, nesigșră, și mai că seamă obosită; — îi era frig și frikă în auea skarș întșnekoasă șmedă șnde vltșlăș șșșera că șn resșnet lșgșbră; — că toate auește ea voi se kontinșe a șrka, dar îwî nerdș nșterile: — se apșș ne zidșl nștrezit și mșșed, nșșoarele i se tșiargă, arșnkă șn ăiurș, și leșșnș.

Sgomotslă ȡintăslă mi al kăzătareî cî făkă
să se dewkiză o zme din kare se eksală armonia
znor strigăte de netrecheri; — craă niste tineri kari,
mătaġi kă o zi 'n nainte serbaă inasăărarea noșei
loră lokșinge; — znel din pronietariî apartamentăslă
aleră, o lăoz în braye amegită; mi o bță în
kamera lăi.

Amegcala cî ȡină trei lăni.

Kănd se redestentă ea nă 'mă mai adăse a-
minte de Denville, kare nă se mai găndea de lok
la dănsa.

Skăza Lizeî era avel tănăr kare'i dedăse osni-
litatea, mi de măstăgile blonde ale kărăi inima cî
se akăăgase.

Skăza lăi Denville era o figără aristokratikă
ne kare o diviniza în inima lăi mi ne kare o 'ută-
nise. . . . în vis.

Amoră ne iarbă verde la lămina stelelor, amoră
în o kameră mikăă, vizitată de soare mi de viskol
amoră kare xănestă doî kă ză takăm mi 'i adăpă
în avelamă naxar; — amoră kă bonetă de răăea,
kă roke de bază, mi kă mînsă de aă; — amoră în-
sfărmit kare se anrînde nrin ză kanrivă mi se stînge
nrin altă; — amoră avela e ăe-va înkăntător mă
kă seamă kănd e ăineva la rășărită soarelsă întăi
sale jăneă.

Dar vine o zi în kare snirită mi trăfia înăene
a disnăta inimeî libertatea sensaăionelor mi a en-
tăsiăsiănelor cî, — atănuî totă se skimbă; — naifăă
nare vălgar, kăntă amorosă a zneî gărăă roză
nare monolon, refrenă bărlesk al zneî ariî nopălară
akăă nervele, mi omă înăene a găsi reăe săăă-
tărea băzelor cî arăăde.

Atunci învene a visa un alt amor; — acela
care kalka ne tanetăi, se înfrumoașă în mătăse, să
kalifea, se împunează kă marabășăi, se konstela în dia-
mante, lokseste, — kăm zik noenii klasiu, în fas-
tările lăksăi, — șmbă în un ekșinagiș bogat, —
vorbeste un limbagiș ales, — skrie ne velin karonat
kă viniete eraldice, — mi se nămeste de un năme
care nosedă întrările sale libere în Istorie.

Aceasta să întinută lăi Denville; — el netrecea în
vis viaga tătărlăi sarak mi obșkăr înamorat de o
femea, bogată mi mare; — istorie eternă care nă a
avăt învenit, mi kăre nă va avea sfărșit. — Afară
de kăt daka nă vomă ajenge la acea egalitate
șmanitară ne care o visează demagogii noștri
de astăzi.

El grăsisse ast-fel; — în vis; — o femea care
îngelegea limbagiș să; — o ființă nă care o'nbrăkă
în nori, o korona kă stele; — un idol care nășă
dăntă idea lăi ne altarăi qe'i edificasse; — o ființă
șăblimă șentăș toate kanriqășrile lăi de amant, mi
năntăș toate fantășiele lăi de noet; — o amantă kan
d'oner, alergând la întășl anel al dăringei lăi, mi ne-
făkândăi niu odată să se koboare din olimniada îma-
ginăgișnei la o realitate brătă, năin o qerere de ro-
kă să de botine noi.

Amor înkăntător, noetăk ekonomik, — mi; —
nlatonik, — din zioa întălnirei lăi kă acea ființă
imaginară, Denville se otărișă năre viaga de stilis mi
mi kăse nă fie lărbărat în feriqăre lăi năin visita
vre unăi amik kăragios, el arborase în nermanengă
la fereastră lăi un dranel, care era întă dănsă kă
amiuș săi indiqășl lănsirea lăi de akasă.

Denville se afia nă se nășea măi bine; lenem

ka ʒn Lazarone, aktivitatea fizikă îi fugea snaîmă, mi imobilitatea îi părea singură bine de dorit ne lăme;— înui netrecea dar viața întins ne năsl să, adăpând din dikționară de rime felșrite netre skăme ne kare le ctala kă mândrie la nișoarele idealăslă să, la orele kând o kema, mi kând ea fugea tok tok la șua imăginășneî lă.

Acea divinitate fantastikă nentă kare el avea ʒn amor adevărat, îi apărea săbt forma șnei dame mari;— el aranjase în kăsl să romanșăl întălnireî lă kă dăsa, mi inima lă sfărșise kreșnd ka o realitate, ximerele ewite nămaî din kreerî lă.

*

*

*

Dăntă treî lăntă de, kăltorie ne kând Denville măna aueastă viășă poetikă romanșionă;— Pașl kare revenise din kăltoria sa mi întălnise ne Vasilake din azard ne șligă, kăvî nă stia domiciliăslă;— se năse în seară șosireî sale, șo kăste ne Denville din nreșntă kă Vasilake kare vășnd mereă la fereastră eternă dranel, nă maî stia ăe devenise amikă loră.

Denville lăngit ne nat înui imăgina kă avea ʒn rendez-vous kă fabșloasa lă Dășeș, mi amtentănd ora se găndea la misterioasele volăntășă kare'l astentaș la 'ntălnirea kă idealăslă să. — Treî lovîșrî lă șur il demtentăș din vis.

El arănkă întăș-okiî la fereastră mi vășș ne-kontenîsl dranel fășșind kă o nersistenșă demă de ilăsișnele tenăvî ale ștăpînăslă seă.